

Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého buď se všemi vámi.

📖 Ž 66,1b.2 + uvítání: společně oslavujeme Boží velikonoční skutek spásy, kterým Bůh proměnil náš svět, když odvál moc smrti a otevřel věčnou naději a budoucnost životu

🎵 343,1-4.8 (první čtyři a pak poslední sloku)

Modleme se: Jak úžasná jsou tvá díla, náš Bože! I to, co považujeme za samozřejmost, že se na jaře opět probouzí příroda, vše se zelená a kvete a připravuje k tomu, aby vydalo úrodu, i to je tvé dílo. I to tě oslavuje.

I to, co podle nás patří k normálnímu plynutí času a zapadá do dějin světa, že jsme se v tento den mohli opět sejít a že máme Písmo, jemuž můžeme naslouchat a z něhož smíme poznávat tvou vůli a tvé záměry s námi, i to je tvé dílo. I to tě oslavuje.

I to, co vnímáme jako zázraky, že láska překonává sobectví, že pokoj a smíření vítězí nad sváry a válkami, odpuštění proráží bludné kruhy zla a msty, i to, že se stále objevují noví lidé, kteří ti věří a skládají v tebe svou veškerou naději, i to je tvé dílo. I to tě oslavuje.

Kéž také my jsme součástí tvých podivuhodných činů a kéž ti i my svými slovy, svými skutky i celými svými životy vzdáváme chválu:

Sláva Otci ... Amen

🎵 672

promluva – vyslání do NŠ: batoh, cesta; co se do něj vejde?

📖 2K 4,16-18

🎵 19

„Já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.“ (Jr 1,8) Kéž v nás tato tvá slova, náš Pane, vzbuzují jistotu, pevné doufání ve tvou věrnost, blízkost a vysvobozující moc.

📖 J 16,16 (Kral.):

„Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne.“

Jak málo stačí k lidské radosti. A jak málo zase, aby se spokojenost, štěstí, pohoda zvrhly v naprosté zoufalství a proměnily do zcela bezvýchodné situace. Takové životní zvraty od dobrého ke zlému, ale samozřejmě i naopak, od zlého k dobrému, známe a nejednou prožíváme.

Naprosto podobné je to i s naší vírou. Jen málo stačí, abychom blízkost Páně silně vnímali, prožívali, aby nás naplňovala a nesla jak na perutích orličích. A pak jen maličko na druhou stranu a nevnímáme z toho vůbec nic, nevidíme, že by Boží moc a jeho království nějak znatelně ovlivňovaly běh tohoto světa a našich životních příběhů. To jsme rázem jak na poušti, jako na pustině bez Boží lásky a dobroty, všude kolem sebe vnímáme jen špatnosti a zlo.

„Maličko, a neuzříte mne, a opět maličko, a uzříte mne,“ říká Ježíš svým učedníkům, říká to nám, a ví moc dobře o čem mluví. O naší lidské nestálosti, o tom, jak snadno se dáme zviklat. A také o tom, že málo stačí k tomu, abychom se srovnali, vrátili do správných kolejí, na správnou cestu.

Stačí, aby na nás dolehly těžkosti, starosti, nemoci, osamění, aby k nám dolehly zprávy o válkách a přírodních katastrofách. A stačí opravdu jen málo, Nemusí to být hned ty největší hrůzy, které se na světě vyskytují. A hned se ptáme, kde je při tom Bůh, jak to mohl vůbec dovolit. Není nám jasné, kterak to zapadá do našeho vyznání o porážce všeho zla ve vzkříšení Kristově. Nevidíme, jak je Bůh a Kristus s námi.

Takoví jsme. A z tohoto úhlu pohledu to vypadá dost bezútěšně a beznadějně. Jenže ona je tu ještě ta druhá půlka věty. Ta platí také. A navíc platí i v tom pořadí jednotlivých výroků. Všude tam, kde my nejsme stáli, stačí jen maličko, aby se zase obnovila naše důvěra, abychom cítili blízkost vzkříšeného Pána, abychom viděli Boží mocné působení kolem nás i při nás.

Stačí tak málo, jako je dobré slovo nebo několik vět z Písma. Stačí tak málo jako společenství dvou neb tří Kristových následovníků, málo jako chléb a k němu šťáva z plodů vinné révy, malý proud čisté vody, rozžatá svíce, sepnuté ruce. „A opět maličko, a uzříte mne.“

Není nutné vyžadovat pro posilu a obnovení naší víry obrovské,

dech beroucí zázraky. Proto, abychom věřili, není nutné snášet hromady údajně nezvratných důkazů. Víra se probouzí v setkáních s živým Pánem, který za námi přichází právě v takových drobnostech, maličkostech. Ale za nimi se skrývá nesmírně veliké mocné Boží působení, či chcete-li vanutí Ducha svatého, které způsobuje, že opět spatřujeme svého Pána a jeho dílo tady a teď uskutečňované.

Bůh dokáže jen tím málem přemáhat všechno to, co nás od důvěry odvádělo, co nám zastínilo výhled ke světlu vzkříšení a k jasnosti Boží spásy, přemáhá vše, co nám neumožňovalo vidět Boží dobrotu a jeho lásku, spravedlnost a milosrdenství.

Maličko stačí. A jako z malého zrnka vyrostе třeba i velký strom, jako trocha kvasu všechno těsto prokvasí, jako špetka soli dodá chuti celému hrnci polévky, tak maličko stačí na změny v našem lidském nitru. Na změny k dobrému. Málo stačí, neboť za tím málem stojí sám Bůh se svou mocí.

A tak i když je naše doba, doba povelikonoční, také dobou bolesti, slz a zármutku, přeci jen máme vědět, že to není něco, co by mělo naši víru poškodit či snad dokonce zadusit. S apoštolem Pavlem máme mít odvahu říct, že jsou to „krátká a lehká soužení.“ Sám tohle neumím, zdá se mi, jako by to lidská utrpení a tragédie snižovalo, znevažovalo. Ale v porovnání s tím, co smíme očekávat, je tomu tak. Vždyť když to zatím jen v maličkostech okoušíme, poznáváme, že jde o něco úžasného, naši představivost o tom, co to je dobro, krása, štěstí, dalece přesahujícího. Jen maličko z toho stačí, abychom opět viděli, prohlédli k dílu našeho Pána, k němu, k jeho milosti a lásce, aby v našem nitru probudil radost a dal dobrou mysl. Amen

♪ 406

Náš Pane Ježíši Kriste, skrze tebe a v tobě je učiněno všechno nové, přinášíš milosrdenství věčného Boha do tohoto světa a uskutečňuješ tak jeho proměnu podle zákonů nebeského království. U tebe se přimlouváme:

Ty proměňuješ zármutek v radost. Potěšuj plačící všude tam, kde naše lidská útěcha nestačí. Shlédni na zarmoucené, nemocné, umírající. Zmírňuj jejich bolesti. Pane všeho potěšení, smiluj se!

Ty proměňuješ zoufalství v naději. Způsob nastolení míru a pokoje, kde jsme my lidé neobstáli. Shlédni na místa napětí a bojů. Prosíme za letité konflikty v Afghánistánu, Iráku, Sýrii, za Ukrajinu odolávající vojenským tlakům velkého bratra, za napětí kolem Severní Koree. Umlč zbraně, ukonči krveprolívání. Pane smíření, smiluj se!

Ty proměňuješ strach na statečnost. Syť ty, kdo hladovějí a žízní po spravedlnosti. Shlédni na politické vězně, na lidi pronásledované pro víru, zmírňuj mocenský tlak, který vyvíjejí vlády proti svým vlastním občanům v Číně, Venezuele, na Kubě, v Barmě, v Severní Korei, Bělorusku. Pane veškeré spravedlnosti, smiluj se!

Ty proměňuješ pochybnosti v důvěru. Shlédni na nás, na svou církev, daruj nám jednotu, posiluj naši víru. Provázej ty, kdo tě hledají, kdo se připravují na křest, na konfirmaci, kdo si v době dospívání budují svůj osobitý vztah k tobě, jejichž dětská víra dozrává do víry dospělé. Prosíme za tento sbor, aby byl místem setkávání s tebou, s živým Pánem. Pane, Dárce Ducha svatého, smiluj se!

Ty proměňuješ sobectví v lásku a milosrdenství. Přimlouváme se za práci Diakonie i dalších podobných církevních organizací, přimlouváme se za nás, aby naše srdce nezůstávala chladná a kamenná tváří v tvář utrpení bližních. Pane lásky a milosrdenství, smiluj se!

Ve tvém jménu společně k Bohu voláme: Otče náš ... Amen

♪ 333 A

ohlášky

📖 Iz 41,10

📖 Žd 13,20n

♪ 685